

mitologije

staniša nešić

(...)

sunce obasjava vibracije
spaljivanje mrtvih
u polju suncokreta
uz kлокот vode
uz zveket oklopa od stakla
odjekuju čisti peani smrti
razlomljeni geografijom –
telo klizi kroz eksplozije:
ugljena prašina barut plutonijum –
čiste suze gneva – fanatici – izviri iz zemlje
uviru u vazduh – hodaju bez senke

u hodu skidaju rosu s trave –
meteori rasprsnuti sjajem očiju:
sitne duše u lovcu
zatalasane
otvaranje prsteno
račuvanjem jezika

(...)

– cure
jedrih bokova drogirane hranom šive – sažvakane zubima moloha –
iskasapljene rogovima-u vrećama za spavanje greju
vagine-protok kroz ištari-usijanim usnama šapću vede – na ledima
– jezikom – ispisuju psalme u snu – promiču kroz pomešane dimenzije
stešnjene novcem drogama hranom – »pleme slobodnih« – dojke
Usijane ljubavlju prema trećem licu ognja – kabala darma
pričešće – mana – »sve kupljeno za novac« – granični kamen nošen
snagom novca – telo mandale prožeto
telom mandale – oči cura usijane crvenom maglom –
gola tela drhture na podu popločanom ciglama – čekovima –
vojske nenačetih cura potrese granica – »svako –
dnevni pritisak«
– jezik prolazi kroz jezik – ruka mimoiłazi ruku
u retortama vri plutonijum –

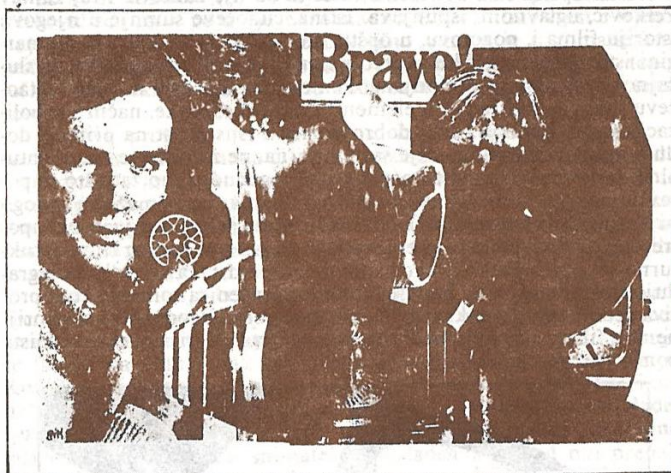
(...)

– nek tvoje telo omotaju spirale tornada nad kontinentom –
– nek tvoje oči ispune groblja automobila –
– sasušena trava – žitna polja premerena helikopterima –
– nek tvoje oči ispune programi oslobodilačkih pokreta –
– senke golih grana na vetru – pustinje zavezane cvetovima
kaktusa –
– nek tvoja riblja duša potone u zelenom lišću – nek krene putevima lansi-
ranih rampi –
»ali čoveku nije dato da živi ispred svog vremena« –
– nek tvoje uši ispune ritmovi užasa –
– mete svakodnevnih sudara –
– nek tvoj urlik potone u moru urlika
– nek more urlika zahvati tvoje telo
– nek ga nosi ka nebu –
»ali čoveku nije dato da vidi svoj lik posle smrti«
– nek ispari rosa sa tvog jezika
– nek te progutaju široka usta moloha što sve melju –
»ali čoveku nije dato telo dijamantno ni um toliko snažan
da podnese smrt i kaos« –
– nek tvoje srce igra među rešetkama
– nek tvoja stopala tonu u pustinjski pesak –
– ne mogu te oživeti ni rečima ni novcem
– nek bude svetlost –
(...)

1. srećan je onaj ko živi za druge –
biće sačuvan od pentateuha i programa –
hodaće po oblacima sam biće odeven u belo
2. srećan je onaj ko u čelo razbije ognjeno jaje –
iz njegove će lobanje da se izlegu ognjeni petlovi
sinovi sunca
3. srećan je onaj ko čuteći govori najviše –
njegovu telo počivaće u otvorenom kovčegu
njegove ruke ležaće opružene u buketima ruža
njegove će oči otvoriti pev slavu
njegovu će srce kucati u kovčegu –
iz njegove lobanje raste trava
4. srećan je onaj ko prepliva vodu koja opasuje zemlju
ko neozleđen vodenim strujama dospe do obale –
umreće u pustinji zatrpan peskom –
iz njegovog groba rastu cvetovi kaktusa
5. srećan je onaj ko održava vatru –
biće spaljen na stubu
a njegov pepeo prosut u krater živog vulkana –
da ne bude u mraku
da održava vatru
(...)

1. ko nije silazio u rudokope
biće hranjen rudama do dana
rođenja

2. ko nije čitao zakone
biće podvrgnut zakonima –
među rešetkama obelodaniće svoje
neznanje
3. ko je bio majstor lopovskog zanata
biće i dalje majstor lopovskog zanata
u mračnim pećinama
između svetlosti i tame
4. koga su čuvali dresirani psi
biće rastfngnut zubima
dresiranih pasa
5. onaj koga hvalospevi krase
živeće raspet na ružinom grmu
6. ko čuti u rukama će nositi
svoj iščupan jezik težak
poput olova –
njegova ispražnjena koža biće
ispunjena zemljom
izložena na trgu
posuta cvećem
7. gospod je mrtav ali njegova
mrtva ruka daleko doseže

(...)

hodam uzanom stazom među borovima kroz vreme
ne nosim mrtve kamen ne tovarim
lutam mitologijama izgubljenih naroda – gledam
ugašenim očima oživljam kult čunca
moja lobanja je bez kose – aerodrom za muve
na borovim daskama u planini
lepim slomljen pečat zlatne zore
ne zalivam cveće ne izlazim iz kuće od dasaka
ne idem ni napred ni nazad ni gore ni dole
»kako je gore tako je dole a kako je dole
tako je gore«
istrošeno telo izlažem sunčevim zracima:
energija brzina ljutnja bes destrukcija revolucije
pučevi ratovi oružje policija i snage bezbednosti
mesari i klanice hirurgija seksualna energija
vitalnost i snaga – strano mi značenje tih reči
dakleko sam od toga: mačem okopavam vrt
štapom raspirujem oganj
iz pehara prolivam vodu
pod jezikom novčić nosim

a bakarnom kotlu od jedne bele ribe
riblju čorbu pravim
odmaram stopala u izvoru pod borovima
pevam na viru drhtavim glasom
drhtavim prstima iscertavam pentagram u vodi
satori=samadhi pena izvora
prati kлокот vode – s borovih graña kaplje
vreo vosak – roj pčela već juri oko moje lobanje
talasi meda rasklapaju pentagram
ja imam puno vremena ja sam čovek u godinama
ja čekam

(...)

planine otpada u depoima gradske čistoće – senka robota
idužena na jutarnjem suncu – raspon krila toliki da premošćuje
gradove – limenke staklo betonski blokovi nad hromiranim
stubovima – blesak sečenog železa – fabrike novca hranjene
papirom – čiste ruke hirurga – maske – maske – ld – cene skaču vrt-
glavom
brzinom – urlik mass media – kompjuterizovani mozgovi rade
ubrzano – kontrakultura – programirana agonija države – crne berze
konvertibilnog novca – tuneli – trgovački centri – mostovi od
plavog čelika – raspletene mreže dalekovoda – radarske kontrole –
ploveće kartoteke hranjene živim sistemima znakova – topionice
leda u visećim gradovima – cehtri za svemirske letove opasni
neprobajnim staklom – ukrštanje reči u vrelom vazduhu –
more mitologija prožima um čovekov –